

Hvørjum bíða vit eftir

SUM ikki einaferð, so er Dimma í oddagreinini í gjár púra samd við tí, vit so mangan hava borið fram, snøgt sagt júkað upp í saman, at skal hugsingur vera um nøkumlunda stovnsrøkt, so má trolara-veidan minkast.

DIMMA ásannar sum rætt er, at vit hava húsast stak vánaliga við okkara avmarkaða tilfeingi og at vit bert hava okkum sjálvum fyrri at takka, at skilið er sum tað er. Hetta tó at vit fullvæl kendu royndirnar av fremmandari ovurfisking við trolu undir Føroyum eins væl sum eina-standandi broytingarnar rætta vegin, tá slit kom í hesa ránsveidu av heimsbardøgunum báðum.

VIT vita, at tað tó ikki verður í bræði, at vit við vanligum smábátá-útróðri kunnu nækta veiðitørvin ella bara eina sámuliga javna landingargongd til fiskvirkini á landi. Men hetta átti tó ikki at forðað okkum í at hugsa í álvara um at fingið upp at staðið ein nýmótans húkaveiðiflota — kanska ikki í morgin, men eftir stytst møguligari tíð.

DIMMA trívur í ymsu fiskimarkar-broytingarnar upp til 200 fjórðings-støðuna í norðuratlantshavi, men

ger ikki sum so mangan, harmast um hesar viðkanir, sum kanska á einhvønn hátt eisini avmarkaðu møguleikar okkara aðrastaðni, men viðurkennir verandi støðu og talar nú inniliga og í álvara fyrri at menna húkaveiðuna og minka trolingina.

ÁBREIÐSLUR av alla handa slagi tróta sjáldan, tá talað verður um or-søkirnar fyrri hesum vána standi. Fleiri vilja vera við, at sölupolitikkur okkara mestsum einsamallur hevur dikterað verandi veiðimynstur við nærur bara togarum — stórum sjó-góðum og orkumiklum skipum, sum torgað kunnu væl av veðri og harvið tryggja javnastu tilgongd til virkini á landi og sjálvsagt harvið eisini sum best tryggja teir stórsátt-málar, sum skuldu uppfyllast av sölufyrirtekunum. Stutt sagt, at hálvfabrikata-framleiðsla okkara, hóast ivaleyst toluligar og arbeiðs-tryggjandi langtíðarsáttmálar, hevur verið álvarsligasta forðing okkara fyrri ynskту broytingunum til aðrar veiðihættir.

SJÁLVSAGT skulu allir sölusátt-málar uppfyllast, eisini teir, grund-aðir á húkaveiðu, men verða teir í framtíðini ikki meira fjøltáttadír, størri sum smærri, fer ikki at hepnast okkum nóg væl at skifta dentin frá trolu til húkaveiðu.

DIMMA nevniir eisini ta vanlukku, vit fóru út í, tá samtroling in fekk

høvdið fyrri seg í Føroyum. Vit minnast sjálvsagt oljukreppuna og skilja við einum góðum vilja kanska teir, ið tá hildu hetta vera bæði orku-sparandi og skilagott annars. Helst var tað tað, men vøksturin í hesi partogara veiðu eftir alt meiri studn-ingskrevjandi og alsamt minkandi fiski, er, saman við ivasomu, mang-an vánaligu góðskuni, høvuðsor-søkin til ta vána støðu, eitt nú upsa-stovnur okkara er í dag. Her hjálpir eingin burturforklárning — hetta hevur verið ránsveiða við lít.

KJAKID fyrri og ímóti trolu hevur higartil verið lagt út sum stríð mill-um manningarnar á hesum ymsu førinum — sum eitt annað trúar-stríð og kanska í so nógv merkt av »antin ella«, men hóast hótandi støðuna, kunnu vit kanska loyva okkum at siga, at hetta stríð »tíbet-ur« nú ikki er so hart longur. Veruleikin er jú tann, at eingin veit betur enn okkara húka- sum trolfólk, at broyting má koma í veiðimynstur okkara og tað beinanvegin. Okkum tørvar ikki longur húka- sum trol-apostlar, sum hvør í sínum lagi mala sína egnu politisku køku, alt meðan annar parturin verður settur upp í móti hinum.

TÍÐIN er snøgt sagt »veiðuhugsjón-arliga« búgvín til at gera stórbroyt-ingar í veiðimynstri okkara — eitt nú at geva húkinum munandi betri rásarúm.

HÓAST mangan gyltan fongin hjá verandi útróðrarfórum, so munar hesin floti ikki stórvegis í samlaðu heildini. Um togarar skulu umbyggjast fyrri aðru ella triðju ferð til húka-veiðu, er ilt at siga, men vist er, at skjótli átti at verið settur á hesa endurnýgging fyrri árum síðan við hóskandi størri húkaförum, ið torg-að kundu so frægt av veðri, at roknast kundi við nøkumlunda reglugigari veiðu, hóast rusk onkuntíð.

STUÐUL er eitt ljótt orð í hesum døgum, men hóast tað ber Dimma møguleikar upp á mál. Hetta tó í sambandi við umbygging av trolar-um til línuveiðu. Henda møguleika skulu vit kanska ikki útiloka, men halda annars, at tað, hóast vánaligu tíðirnar, ikki hevði verið burturvið at veitt neyðuga stuðulin til bygg-ing av onkrum spildurnýggjum skipum til hesa framtíðar fiskiveiðu okkara. Hartil hevði tað verið ar-beiðsskapandi.

sosigaley

Dimmalætting

DAGBLAÐIÐ

14. SEPTEMBER

FRIÐ FØROYAR

Sosialistiskur politikkur

Dimmalætting prentar í gjár røðuna, sum formaður Sambandsflokksins, Ed-mund Joensen, helt á landsstevnu flokksins á Tvøroyri herfyri. Hann segði m.a.:

Størsti trupulleikin á tí borgarliga vøinum hevur verið Fólkaflokkurin, sum saman við Javnað-arflokkinum hevur loyvt hesum sosialistiska poli-tikkinum. Hesir flokkar hava nú meiriluta einsamallir. So vit kunnu bara vænta, at sosialistiskur politikkur heldur fram. Tað vita vit av royndum.

Er Fólkaflokkurin størsti trupulleikin á borgarliga vøinum duga vit ikki at skilja, at Sambandsflokk-urin leikaði í sum óður fyrri at fáa skipa eitt sokallað borgarligt landsstýrið, har Fólkaflokkurin og Sam-bandsflokkurin skuldu spæla fyrstu violin. Hetta gjørdi Sambandsflokkurin eftir at hava sitið í lands-stýrissamgongu saman við Fólkaflokkinum fleiri ferð-ir og so seint sum fyrri fáum mánaðum síðani. Men nú eru røniberini sjálbandi súr.

Meira mist enn vunnið

Finnbogi Arge, sam-bandstingmaður, ivast í,

um rentuspekulatióin er so stór sum Líkningsráðið vil gera hana til. Í Dimma-lætting skrivur hann m.a.:

Umboð fyrri Líknings-ráðið hava vissað skatta-nevndina um, at avtøkan av rentuspekulatióinini saman við broytingunum fyrri nýtslulán og frium ágóðum fara at geva landskassanum eina meir-inntøku, sum megnar at fíggja lækkingina í skatta-stiganum og lækkingina í marginalskattinum.

Heldur henda fortreytin ikki, so er meira mist enn vunnið við broytingunum. Teir fólkaavaldu mugu so sanniliga vóna, at skatta-myndugleikarnir ikki yir-meta inntøkrunar, sum landskassin, tá ið av tor-

nar, fær burtur úr avtøkuni av rentuspekulatióinini.

Finnbogi Arge leggur af-trat, at hann tekur kortini undir við uppskoti lands-stýrisins hóast tað er eftir hansara tykki, er ógvuliga fløkjasligt. Hann sigur eisini, at málið snýr seg um at stöðga rentuspeku-latióinini, sum gjørdi tað møguligt hjá teimum fáu at sleppa sær undan at rinda skatt og sum sostatt øktu um byrðarnar hjá teimum minni mentu.

Skilagóð tala. Tað má sigast at vera hugaligt, at sjálvst borgarligir politik-arar eru raknaðir við tá talað verður um at taka av rentuspekulatióinina. Eitt fyrirbrigdi, teir ongantíð hava sagt vera til.

Sjónvarp til øll

Sjálvstýrisflokkurin hevur á tingið skotið upp, at allir føroyingar fáa møguleika til at síggja fylgisveinasjónvarp.

Hetta sjónnarmið kunnu vit bert taka undir við. Neyvan høvdu havnað fólk, sum nú hava møguleika at síggja BBC og aðrar rásir vilja verið hesar fyrirtuttan, og lítið er at ivast í, at aðrir føroyingar eisini vildu havt henda mögu-leikan.

Áhugavert er tað sum sjónvarpsstjórin førir fram í hesum sam-bandinum í Dimma-lætting í gjár. Hann sigur, at tað eftir hansara tykki er ørt at senda fylgisveina-

sjónvarpð kring alt landið fyrr enn allar føroyingar síggja Sjón-varp Føroya. Hann leggur aftrat, at sjón-varpið arbeiðir við at fáa eina avtalu við danska TV2 í lag so vit fáa nakað av tilfari frá teimum.

Ein kundi hugsa sær at spurt hví ikki kann arbeiðast samstundis við fylgisveinasjón-varpið til alt landið samstundis sum arbeitt verður við, at øll síggja føroyska sjónvarpið.

Viðvíkjandi danska TV2 ivast vit í, um hetta er ein betri loysn enn hin fyrrnevnda. At sjónvarp Føroya fer at pilka okkurt burtur úr TV2 fer ongantíð at kunna samanlíknast við tað úrvál havnað fólk í dag hava til útlendsku rásirnar.